

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10CoP/8/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716202076
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Kohút
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8716202076.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove vo veci starostlivosti súdu o mal. X. S., nar. XX.X.XXXX, bytom ako matka, dieťa rodičov matky: X. S., K.. XX.X.XXXX, bytom W. O., V. X, práv. zast. JUDr. Mgr. Martina Tomasová, advokátka, Poprad, 1.mája 216/7 a otca: Q. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. O., V. XX, práv. zast. JUDr. Michalom Petríkom, advokátom, so sídlom Francisciho 25, Poprad, v konaní začatom na návrh matky o vydanie predbežného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Poprad č. k. 15P/61/2016-22 zo dňa 10.3.2016, zhodou hlasov členov senátu takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti vo výroku o predbežnom zverení maloletej do starostlivosti matky a nariadení výživovacej povinnosti otca na maloletú.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Poprad (ďalej len súd prvého stupňa) vydal predbežné opatrenie, ktorým maloletú X. S., nar. XX.X.XXXX, predbežne zveril do starostlivosti matky X. S.. Otca maloletého dieťaťa Q. S. zaviazal prispievať na výživu maloletého dieťaťa sumou 80,- eur mesačne počnúc dňom vydania predbežného opatrenia, ktoré výživné je splatné vždy do 15-teho dňa toho-ktorého mesiaca vopred k rukám matky. Návrh na vydanie predbežného opatrenia na určenie manželského výživného a v časti zákazu styku súd prvého stupňa vylúčil na samostatné konanie a zároveň určil, že toto predbežné opatrenie bude trvať do právoplatného skončenia konania o rozvod manželstva, vedeného na tamom súde pod sp. zn. 15P/67/2016.

V dôvodoch svojho rozhodnutia prvostupňový súd uviedol, že matka doručením návrhu na vydanie predbežného opatrenia žiadala, aby súd predbežne zveril maloletú do jej osobnej starostlivosti, dočasne zakázal styk otca s maloletou a aby ho zaviazal prispievať na výživu mal. Janky sumou 150,- eur a na výživu manželky sumou 100,- eur mesačne.

Aplikujúc ust. § 76 ods. 1 písm. a), b), f), § 75 ods. 4, 5, 6 a 8, všetko O.s.p. mal súd z vykonaného dokazovania za preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti a preto je potrebné dočasne upraviť rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu do právoplatného rozhodnutia konania o rozvod manželstva s príslušenstvom. Po ukončení spolužitia dieťa ostalo v starostlivosti matky, dieťa je útleho veku, matka sa o dieťa riadne stará a zo strany kolízneho opatrovníka neboli zistené nedostatky v jej starostlivosti o dieťa. Ohľadom výšky výživného, súd v tomto štádiu konania

nemal k dispozícii opis mzdového listu otca, avšak vychádzajúc z priemerných mesačných zárobkov pracovníkov I. známych z iných obdobných konaní o určenie výživného, je podľa prvostupňového súdu zrejmé, že otec dosahuje príjem, z ktorého je v jeho možnostiach a schopnostiach hradiť výživné vo výške 80,- eur mesačne na maloleté dieťa. Navyše takto stanovené výživné zodpovedá čiastočne aj potrebám maloletého dieťaťa. V konaní o rozvod manželstva sa súd zaoberať bude aj výškou výživného. Pokiaľ sa týka skutkového stavu, oboznámil sa s opisom mzdového listu, ako aj potrebami na strane maloletého dieťaťa, pričom v tomto smere je potrebné širšie dokazovanie. Ohľadom manželského

výživného a predbežného opatrenia v časti zákazu styku otca s maloletou, tieto súd prvého stupňa vylúčil na samostatné konanie, keďže v tejto časti súd koná len o právach a povinnostiach k maloletemu dieťaťu, ktoré veci sú zapísané do registra P, pričom v súvislosti s manželským výživným ide o zápis do iného registra. Navyše, pokiaľ sa týka zákazu styku, zákon neukladá o styku rozhodnúť v lehote 7 dní tak, ako je to v súvislosti s určením, komu bude dieťa zverené do starostlivosti. Keďže v tomto smere je potrebné širšie dokazovanie vzhľadom ku konfliktom medzi rodičmi, je potrebné podľa súdu prvého stupňa vypočutie oboch rodičov, aspoň formou informatívneho výsluchu, kde by mal možnosť súd sa oboznámiť s výpoveďou oboch rodičov ohľadne styku s maloleťým dieťaťom a oboznámiť sa s ďalšími skutočnosťami, ktoré budú mať vplyv na konkrétne rozhodnutie vo veci vydania predbežného opatrenia, a to práve v tom smere, aby sa v prvom rade prihliadlo na záujmy maloleteho dieťaťa v zmysle článku III. Dohovoru o právach dieťaťa.

Proti tomuto uzneseniu v časti, ktorým súd prvého stupňa predbežne zveril maloletú do starostlivosti matky a v časti predbežného určenia výživovacej povinnosti otca na maloleté dieťa, podal včas odvolanie otec maloletej. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že súd prvého stupňa neupravil dočasne aj styk otca s maloletou, ktorý reálne na základe vzájomnej dohody otca s matkou funguje tak, že otec sa s maloletou X. stretáva každý deň dve hodiny, okrem stredy, kedy matka maloletej pracuje, a to doučovaním anglického jazyka. Vzhľadom na uvedené preto mal súd rozhodnúť o predbežnom opatrení, ak má byť dočasne vyriešená otázka zverenia maloletej do starostlivosti matky aj dočasne upraviť otázku styku otca s maloletou tak, aby bol styk zo strany matky dodržiavaný.

Nesúhlasil s výškou výživného, nakoľko matka si privyrába doučovaním anglického jazyka a navrhol určiť výživné v sume 50,- eur mesačne. Mal za to, že lekárskou správou otca, ktorú matka predložila bez jeho vedomia a súhlasu, táto správa je účelová s úmyslom mu poškodiť. Pokiaľ matka svoj návrh odôvodnila podaním trestného oznámenia, toto bolo podľa tvrdenia otca iba jej jednostranným tvrdením, ktoré doposiaľ nebolo orgánom činným v trestnom konaní uzavreté s tým, že skutočnosti, ktoré tvrdí matka v trestnom oznámení, sú nepravdivé. Podanie trestného oznámenia matkou je podľa otca účelovou reakciou na jeho postup vo veci úpravy styku s maloletou dcérou. Práve otec bol ten, ktorý kontaktoval kolízneho opatrovníka už dňa 1.3.2016 s tým, že mu matka bráni v styku s maloletou dcérou. Následne kolízny opatrovník kontaktoval matku, ktorá mu dňa 2.3.2016 oznámila, že sa na úrad nedostaví, pretože má choré dieťa, je tehotná a má zdravotné problémy. Následne toho istého dňa 2.3.2016 matka navštívila Obvodné oddelenie Policajného zboru Z. a podala na otca trestné oznámenie, pre skutok, ktorý sa mal stať dňa 28.2.2016, ktoré následne dňa 7.3.2016 na Úrade kolízneho opatrovníka odôvodnila návrhom na vydanie predbežného opatrenia, ktorý popísala inak, ako v zápisnici o trestnom oznámení a taktiež mala uviesť, že trestné oznámenie na otca nepodala. Z uvedeného konania matky je zrejmé, že kým otec sa nezačal sťažovať na matku a na problémy so stykom s maloletou dcérou, tak matka netvrdila, že by sa mal jej alebo jej rodine vyhrážať, začala tak konať až potom, čo bola kontaktovaná zo strany kolízneho opatrovníka za účelom pohovoru. Vzhľadom na uvedené je podľa otca zrejmé účelové konanie matky, podľa otca je nariadené predbežné opatrenie nevykonateľné, keďže je zrejmé, že podľa dohody matky a odporcu mu táto dieťa odovzdáva na styk každý deň, okrem stredy, teda nie je zrejmé, ako k odovzdaniu dieťaťa má reálne dôjsť, kto komu má dieťa odovzdať, ak má otec zákaz sa k matke priblížiť. V rámci svojho odvolacieho petitu navrhol otec, aby odvolací súd napadnuté výroky uznesenia súdu prvého stupňa zmenil tak, že návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietla, alternatívne, aby bol doplnený výrok o úprave styku tak, že otec maloletej je oprávnený sa s maloletou stretávať každý deň dve hodiny denne, pričom otec prevezme maloletú a odovzdá maloletú matke pred domom matky.

Matka vo svojom vyjadrení k odvolaniu otca prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že vydané predbežné opatrenie považuje po vecnej a právnej stránke za správne, keď osvedčila danosť práva pre vydanie otcom napádaného uznesenia a jej návrh nemožno považovať za predčasný. Naopak, mala za to, že takýto návrh na vydanie predbežného opatrenia je na mieste, a to predovšetkým prihliadnúc na záujem maloleteho dieťaťa, na zdravý psychický a fyzický vývoj. Ako nepravdivé tvrdenie označila vyjadrenie otca, že sa stretáva s maloletou dcérou v čase, keď pracuje a to doučovaním anglického jazyka a už vôbec nie je pravdivé jeho tvrdenie týkajúce sa jej príjmu 50,- eur mesačne, ktoré má plynúť z tejto činnosti, keď doučovanie anglického jazyka ukončila v polovici júna 2015, nakoľko jej to neumožňoval jej zdravotný stav podmienený tehotenstvom. Anglický jazyk následne doučovala od konca januára 2016 do začiatku marca 2016, keď doučovať anglický jazyk bola matka nútená predovšetkým z toho dôvodu, že otec neposkytol žiadne výživné pre maloletú dcéru a ani neprispieval matke ako jeho tehotnej manželke. Podľa matky si lekársku správu vydanú odborným lekárom - psychiatrom, súd

zabezpečil sám, a to vyžiadanim od odborného lekára na základe jej návrhu na vykonanie dôkazu. Z tejto lekárskej správy podľa matky jednoznačne vyplýva tá skutočnosť, že otec svojvoľne vysadil liečbu navrhnutú odborným lekárom a že k zhoršeniu zdravotného stavu dochádzalo i v čase, keď lieky užíval. Od februára 2015 sa otec nedostavoval na pravidelné kontrolné vyšetrenia a lieky svojvoľne vysadil. V závere tejto správy sa zároveň uvádza, že poruchy správania sa môžu prejavovať vo forme agresivity voči sebe a okoliu, k čomu nasvedčuje aj samotné konanie otca, ktorého následkom bolo zo strany matky podanie trestného oznámenia dňa 2.3.2016. Samotná skutočnosť spočívajúca v zdravotných problémoch súvisiacich s tehotenstvom, ktoré matka uviedla kolíznemu opatrovníkovi ako dôvod, pre ktorý sa nedostaví na menovaný úrad, podľa nej nevylučujú to, aby nemohla v poobedňajších hodinách podať trestné oznámenie, pričom skutočnosť, že toto trestné oznámenie podala až dňa 2.3.2016, hoci ku skutku došlo 28.2.2016, má podľa matky jediné vysvetlenie to, že priamym účastníkom takéhoto konania otca bola maloletá dcéra, ktorá všetky tieto okolnosti vnímala a v nasledujúcich dňoch sa pri akomkoľvek zazvonení zvončeka, či zaklopaní na dvere, bála a bola na blízkosť matky naviazaná. Nie si je vedomá toho, že by skutok inak popísala pred orgánom činným v trestnom konaní, a inak pred kolíznym opatrovníkom, nakoľko každý z týchto subjektov v rámci svojej pôsobnosti a činnosti vyžadoval informácie zamerané na ich oblasť pôsobenia. Rovnako nie je ani pravdivé tvrdenie otca, že nebol podaný na príslušnom súde návrh na rozvod manželstva, nakoľko tento návrh podala matka dňa 9.3.2016 s tým, že toto konanie je vedené na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 15P/67/2016, čím je podľa nej vyvrátené

tvrdenie otca, že matka dobrovoľne zotrvala s ním, že nemá z neho strach a nemá záujem ukončiť spolužitie. K dočasnému zvereniu maloletej do svojej osobnej starostlivosti matka uviedla, že ide o úpravu pomerov účastníkov konania k maloletej, ktorá má dočasný charakter. Vyslovila názor, že nie je potrebné upraviť v rámci predbežného opatrenia otázku styku otca s maloletou dcérou, nakoľko táto dohoda v zmysle záznamu spísaného na OO PZ Z. dňa 4.3.2016 sa realizuje a je zo strany matky aj dodržiavaná. Naopak podľa matky, zo strany otca dochádza k nerešpektovaniu tejto dohody tak, ako to vyplýva aj z úradného záznamu spísaného OO PZ Z. dňa 4.3.2016. Vydané predbežné opatrenie je podľa názoru matky vykonateľné a dokonca sa realizuje od jeho vydania, a to tak, že matka vychádza von z rodinného domu, pričom otec je vo vzdialenosti určenej predbežným opatrením a maloletá sama k otcovi príde, niekedy maloletú odprevádza matka. Ani zo strany príbuzných matky nie je problém, aby dieťa odovzdali otcovi. Pokiaľ ide o tvrdenie otca, že predbežné opatrenie je nevykonateľné, nakoľko je daná dohoda medzi matkou a ním odovzdávať mu maloleté dieťa na styk každý deň okrem stredy, tak takáto dohoda a v takomto znení podľa matky nevyplyva zo žiadneho úradného záznamu. Na základe vyššie uvedeného mala matka za to, že odvolanie otca je účelové s jediným úmyslom oddialiť právoplatnosť vydaného predbežného opatrenia a preto navrhla, aby odvolací súd napádané uznesenie prvostupňového súdu potvrdil po vecnej aj právnej stránke za správne.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) v zmysle zásad uvedených v ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“), preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie mu predchádzajúce v rozsahu suspenzívneho účinku odvolania (v napadnutých výrokoch 1, 2; § 206 O.s.p.) a zistil, že predbežné opatrenie je v súlade so zákonom.

Prvostupňový súd vychádzal zo zistení, ktoré boli osvedčené a vec aj správne právne posúdil. Odvolací súd si osvojuje odôvodnenie prvostupňového súdu, na ktorý odkazuje a pre zdôraznenie správnosti dopĺňa:

Predbežné opatrenie dočasne upravuje pomery účastníkov konania do času, kým nebude vydané rozhodnutie vo veci samej. Jednou z náležitostí návrhu na vydanie predbežného opatrenia je uvedenie, čoho sa navrhovateľ mieni domáhať návrhom vo veci samej. V danom prípade ide o predbežné opatrenie vydané pred začatím konania, keď následným návrhom vo veci samej sa matka domáha rozvodu manželstva. Podstatným je, že v prejednávanej veci ide o konanie, pokiaľ sa týka návrhu na vydanie predbežného opatrenia, ktoré môže začať aj bez návrhu, t. j. súd aj bez návrhu môže upraviť pomery maloletých detí.

Zároveň je podstatným tá skutočnosť, že predbežným opatrením sa poskytuje iba dočasná úprava, nie definitívna. Predpokladom nariadenia predbežného opatrenia je osvedčenie nároku a naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov, alebo zabezpečenie výkonu súdneho rozhodnutia, alebo je tu obava, že by tento výkon mohol byť ohrozený (§ 74 ods. 1 O.s.p.). Samotná lehota na rozhodnutie

(7 dní - § 217 ods. 1 O.s.p.) indikuje, že súd nerozhoduje na základe štandardného dokazovania, ale vychádza z osvedčenia práv účastníkov a z osvedčenia porušenia týchto práv.

Súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä:

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa,
- b) zastupovanie maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Rodičovské práva a povinnosti majú obidvaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa (§ 28 ods. 1, 2 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine).

Z citovaného ustanovenia zákona vyplýva, že rodičia majú nielen právo, ale aj povinnosť podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa. Kým sa definitívne nerozhodne vo veci samej (meritórne) o úprave rodičovských práv a povinností k maloletej Janke Knežníkovej, dovtedy je potrebné poskytnúť dočasnú ochranu.

V konaní o nariadenie predbežného opatrenia sa vychádza zo skutočností, ktoré sú osvedčené. Osvedčenie na rozdiel od dokázania znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti). Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formalities, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvyš pravdepodobná (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22.9.2010 sp. zn. 6Cdo/171/2010).

V danom prípade z dôkazov založených do spisu bolo osvedčené, že matka podala na otca oznámenie, že sa jej mal vyhrázať dňa 28.2.2016, ako aj to, že otec v mesiaci február 2015 svojvoľne vysadil a ukončil psychiatrickú liečbu, ktorej sa podroboval z dôvodu hlbokej depresívnej poruchy. Osvedčené bolo aj to, že otec odišiel zo spoločnej domácnosti, ktorú viedol s matkou a s ich spoločnou maloletou dcérou do decembra 2015, a to z dôvodu vzájomných nezhôd rodičov s tým, že matka po jeho odchode zo spoločnej domácnosti nemá záujem o obnovenie spolužitia a podala na Okresný súd Poprad návrh na rozvod manželstva a úpravu práv a rodičovských povinností k maloletej X. S., ktorej konanie je vedené pod sp. zn. 15P/67/2016. Z takto osvedčeného skutkového stavu vyplýva, že otec odišiel zo spoločnej domácnosti, ktorú viedol s matkou a s maloletou dcérou z dôvodu vzájomných nezhôd rodičov, ako aj to, že matka je schopná sa o maloletú X. tak, ako to vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka a čo napokon nenamietal v podanom odvolaní ani otec, riadne postarať, keď navyše zo žiadneho v spise nachádzajúceho dokladu nevyplýva opak. Teda je potrebné upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletej X. najmä z dôvodu, že vzájomné vzťahy rodičov sú konfliktné. Pokiaľ nebude definitívne rozhodnuté o úprave rodičovských práv a povinností medzi účastníkmi konania vo veci samej o rozvod manželstva, môžu vznikať medzi rodičmi problémy týkajúce sa odlučovania dcéry od druhého rodiča, oprávnenia rodiča zastupovať maloletú dcéru a realizovať dohľad nad ňou. So zreteľom na to považoval odvolací súd za dôvodné dočasne (do právoplatného definitívneho rozhodnutia súdu o úprave práv a povinností rodičov k dieťaťu, ktorá je neoddeliteľnou súčasťou konania o rozvod, z ktorého maloletá X. pochádza), túto zveriť do osobnej starostlivosti matky, ktorá aj doposiaľ zabezpečovala každodennú starostlivosť o maloletú.

Tu je potrebné podotknúť, že nariadenie predbežného opatrenia má dočasný (predbežný) charakter. Pri nariadení predbežného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplných skutkových zistení, najmä tak, ako je tomu v prejednávanej veci, keď mal súd na jeho nariadenie len 7 dní. V dôsledku toho sa tu nezisťujú všetky tie okolnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci. Zákon z toho dôvodu

ani nepredpokladá, že by pri rozhodovaní o predbežnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie (§ 120 a nasl. O.s.p.). Pre nariadenie predbežného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť nároku na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Miera osvedčenia sa riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou jej riešenia. Pre účely preskúmania veci treba zdôrazniť, že v dôsledku osobitej povahy konania a rozhodovania o nároku na nariadenie predbežného opatrenia nie je potrebné dbať na tie formálne požiadavky, ktoré zákon predpisuje pre proces dokazovania vytvárajúci predpoklady pre rozhodnutie vo veci samej. Keďže sa procesné

predpoklady pre nariadenie predbežného opatrenia iba osvedčujú, a to spravidla listinami, nie je súd pred rozhodnutím o predbežnom opatrení povinný vytvoriť účastníkom konania procesnú možnosť vyjadriť sa k obsahu listín, z ktorých vyvodzuje závery o splnení predpokladu pre nariadenie predbežného opatrenia, a to najmä v tom smere, pokiaľ otec poukazoval na nepravdivosť žalobkyňou predloženého trestného oznámenia a lekárskej správy o jeho zdravotnom stave.

Rovnako opodstatnená je aj ingerencia súdu o forme predbežného opatrenia k povinnosti otca prispievať na výživu maloletej X. v takej miere výživného, ako to predbežne určil súd prvého stupňa, keď ani otec v podanom odvolaní nepoprel, že od decembra 2015 neprispel nijakou čiastkou na výživu maloletej dcéry s tým, že má len túto jednu vyživovaciu povinnosť na maloleté dieťa. Preto sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvého stupňa, ktorý nevyhovel matke v celom rozsahu, pokiaľ sa týkalo určenia vyživovacej povinnosti otca na maloletú X., keď táto žiadala zaviazať otca povinnosťou prispievať na jej výživu sumou 150,- eur mesačne, ale len 80,- eur mesačne, nakoľko otec je zamestnaný v stálom pracovnom pomere, keď tento v podanom odvolaní nenamietal ani skutkové tvrdenie matky, podľa ktorého jeho príjem dosahuje cca 800,- eur. Uvedená výška takto predbežne určeného výživného (80,- eur mesačne) na maloletú dcéru je opodstatnená už aj vzhľadom k tomu, že otec sa nijako nepodieľa na chode domácnosti matky, s ktorou maloletá žije v spoločnej domácnosti, matka maloletej je vo vysokom štádiu tehotenstva, keď pre uvedený dôvod nepracuje s tým, že ak by bolo aj pravdivé tvrdenie otca, že táto si privyrába doučovaním anglického jazyka, kde jej mesačný príjem dosahuje cca 200,- eur mesačne, čo však matka namietala, nič to nemení na skutočnosti, že takto určené výživné zo strany otca v sume 80,- eur mesačne je v minimálnej miere tak, aby zabezpečovalo nevyhnutné náklady na výchovu a výživu maloletej Janky. Odvolací súd je toho názoru, že výživné v takto stanovenej výške je výživným v nevyhnutnej miere v zmysle ust. § 76 ods. 1 písm. h) O.s.p., keďže v tomto štádiu konania nemá súd preukázané možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, s výnimkou približnej výšky jeho príjmu (cca 800,- eur), ktorú otec ani v konaní nenamietal, ale naopak jediným príjmom matky okrem nepreukázaného doučovania anglického jazyka je jej rodičovský príspevok a rodinné prídavky celkovo vo výške 226 eur mesačne. Týmto predbežným opatrením sa len dočasne upravuje vyživovacia povinnosť otca k maloletej dcére, ktorá bude definitívne ustálená až na základe vykonaného dokazovania v konečnom rozhodnutí súdu (15P/67/2016).

Záverom odvolací súd k odvolacím námietkam otca považuje za potrebné uviesť, že s konaním o zverení maloletého do osobnej starostlivosti jedného z rodičov, nie je obligátorne spojené konanie o úprave styku toho rodiča, ktorému nebol maloletý zverený do starostlivosti, ale takéto konanie môže začať len na návrh, s výnimkou prípadu, ak by konanie o úpravu rodičovských práv a povinností začalo aj bez návrhu, čo však nie je v prejednávanej veci. Otcovi nič nebráni, aby sa v konaní vo veci samej (o rozvod manželstva) domáhal úpravy svojho styku s maloletou Jankou, prípadne, ak by sa takejto úpravy, samozrejme za splnenia zákonných predpokladov (neodkladnosti potreby dočasne upraviť pomery účastníkov) domáhal aj návrhom na vydanie predbežného opatrenia.

Poukazujúc na uvedené už v tomto štádiu prichodí odvolaciemu súdu kriticky na adresu rodičov poznamenať, že žiadny z nich nepoukázal na pozitíva na strane druhého rodiča. Málo sa v podaniach rodičov spomína, ako opisujú dcéru význam druhého rodiča. Je to pre dieťa potrebné, inak je to na úkor zdarného vývoja dieťaťa a jeho psychiky. Za takýchto okolností až hypertrófné poukazovanie na nedostatky na strane druhého rodiča evidentne indikuje nedobrý úmysel a také správanie sa rodičov, odvolací súd vyhodnotil skôr na ujmu upozorňujúceho rodiča. Ak sa rodič obmedzí len na negatíva, ide o kontraproduktívny prístup a je preto mimoriadne dôležité nielen sa zdržať negatívneho vykresľovania druhého rodiča v očiach dcéry, ale konať proaktívne a dcéru opísať význam druhého rodiča.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa na účely dočasnej úpravy ochrany maloletej, ako správne potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O trovách tohto konania o nariadenie predbežného opatrenia, vrátane trov odvolacieho konania súd rozhodne v konaní vo veci samej.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 z. č. 757/2004 Z. z. o súdoch).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.